

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorum Qvoqve Sacerdotum infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

Caput IV. De radicibus seu causis malorum Sacerdotum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

CAPVT IV.

DE RADICIBUS SEU CAU-
SIS MALORUM SACER-
DOTUM.

Prima, eaque non levissima causa, cur tot mali Sacer-
dotes passim reperiantur, est defectus legitima vocatio-
Nam, ut rectè olim S. Bernardus in serm. ad Clericos
conquestus est, *currunt ipsi, & reverenda etiam Spi-
ritu Angelicis Ministeria apprehendunt sine consideratio-
& reverentia. Nec signum occupare regni caelestis, aut
imperij timent gestare coronam, in quibus avaritia
regnat, ambitio imperat, dominatur superbia, luxuria e-
tate principatur; in quibus & pessima fortè appareat abo-
minatio, si juxta Ezechielis Prophetiam fodiamus parie-
m. Sed & Trichemius in cit. Epist. hanc causam assignans,
u. 11. sic loquitur: Ecce nulla in ordinandis Sacer-
dotum scientia quaritur: non vocati accedere permittuntur,
nisi quia vita ordinandorum, ut in primis oportue-
re dicitur. Propterea populus Christianus suis peccatis
captivus abducitur, concordia fraterna dilectio
solatur. Sacerdotes nostri mundanis cupiditatibus
sunt, corrigere vitiosos non praesumant, quia se deliquisse
majoribus agnoscunt. Pauci etenim sunt, qui moribus
sanctis in Ecclesia nunc fulgeant: pauci scientiam scri-
pturarum amant, pauci commissum sibi gregem verbo & ex-
emplis debite informant. Unde meritò exclamatur cum
psal. 9. *Multiplicasti, Domine, gentem, sed non magni-
ficasti latitiam.**

II. Altera radix seu causa est nimis in rebus spiritualibus
negligentia: cum enim oratio & exercitia spiritualia sint neces-
sarium & præcipuum instrumentum, quo gratia DEI impe-
ditur, tum ad tentationes Dæmonum superandas; tum ad
officia Ministerij sui ritè & fructuosè obeunda, necesse est, ut
in hac exercitia languent, ipse quoque fervor in sectandis
scripturis, & animabus quaerendis langueat; id quod proph-
etia dicit, *Instrui, Ix.* dolor;

dolor! experientia quotidiana nimium confirmat, dum certis-
 sim experimur, Sacerdotes sine omni interno sensu & gratia Deo
 spirituali passim Sacrificium Missæ celebrare, Hostias immolare,
 canonicas recitare, Sacramenta ministrare, Verbum Dei prædicare
 & curam animarum suscipere; ita ut verè in illis vaticinatio Christi Jo. 15. impleatur
 deatur: *Sicut palmes non potest ferre fructum si non radicem
 sic nec vos, nisi in me manseritis* per gratiam & frequentem
 conversationem ac orationem; cum enim homo sine Deo in
 statione in hac vita vivere non possit, hoc ipso, si multum
 rebus spiritualibus, & conversatione cum DEO privatur
 consolationem percipiat, ad humanas, sensibilesque
 solationes delabatur, necesse est.

III. Tertia radix non immeritò *Ocium* esse creditur
 cantatum illud malum, & pluvinar Diaboli, in quo
 profectò recumbit, ut dormiat, sed ut in perniciem
 rum soletter invigilet. Debet enim homo aliquando
 & habere, erga quod afficiatur; nisi igitur honesto &
 li labore se occupet, hoc ipso ad inutilia, & non
 ad inhonesta & noxia delabatur. Unde fit, ut tem-
 riosissimum, quo propria & aliorum salus quæri debet
 pissimè elabatur: ut ludicræ confabulationes &
 tuantur; ut divinarum rerum fastidium conspiciatur
 animus flaccescens ad fordida & sensibilia objecta
 tur: ut studium literarum ad conciones & alias
 necessarium intermittatur, & hujus defectu multi
 sæpe errores committantur.

IV. Quarta denique radix & causa est *nimia
 cum mulieribus conversatio*: nam, ut rectè Tertullianus
 2. suæ Epist. n. 4. dixit, prima & fortissima Clericorum
 tamenta ex frequenti mulierum accessu proveniunt.
 ros prostravit stulta præsumptio, qui manibus, ut
 rim, instrumenta victoriæ hostibus tradiderunt.
 mē vitatur periculum, si occasio non vitetur. Enim
 femina moratur cum Clerico, solaque resider cum
 bos comedenti præparat, lectulumque dormienti
 alloquitur, arridet, fomenta libidinis admittit
 tumlibet sancta sit femina, semper Clerico est timendum
 sicut scintillæ de carbonibus profiliunt, ita virus

ent, bonitatis ex mulierum assidua familiaritate diffunditur. *Ja*
 nta de porta Diaboli, porta inferni, via iniquitatis, scorpionis que di-
 locas percussio, & nocivum genus fallendi viro casto est fami-
 DE Eluctis femina: cum proximat, stimulat: cum loquitur, in-
 imponit: cum tangit, vehementer exurit. Non damnamus
 sed castitatis denunciamus periculum. Nam sicut
 frequenter, posteaquam Clericus semel corpus suum amplexi-
 o meretricum exhibuerit, raro vel nunquam ad perfectam
 mulationem redit; omnes enim, qui perverso amore ve-
 D pulsat, quanto diutius in cœno luxuriæ jacuerint, tanto dif-
 lilius ad sanitatem mentis revertuntur. Figit in corde hu-
 ano radices vitium fortiter inveteratum. *Quare danda,*
 quod S. Basiliius c. 4. in constit. est opera, ut quantum fieri
 possit, mulierum colloquia, congressusque fugiamus; sin id
 fieri non possit, in eo existendum est certè, ut quam rarissime
 illa fiant. Etenim, ut monet S. Cyprianus l. de
 Cleric. sunt aliqua necessitates, qua nos quoque pri-
 mario feminas videre compellant, ac etiam ipsa de vini o-
 rari vel precepti imperant efficaciam, ut visamus, ut sola-
 tum precamur, ut hortamenta vitalia salubriter intima-
 mus, nec tamen in his officijs minor cura agenda est pro
 moribus nostris, ut clarescant in nostra operatione indicia
 puritatis, severitas non desit, qua cum Clerico Feminam
 adstringere, ut ipsa consolationem nostram suscipiat
 tremore, & ita sentiat visitationis affectum ut Cle-
 ricam generetur.

CAPUT V.

DE REMEDIIS PRO MALIS
SACERDOTIBUS EMEN-
DANDIS.

Primum inter hæc Media locum merito obtinet *Voca-*
tionis sua serietà, dignaque ponderatio & estimatio;
 videlicet, quemadmodum S. Bernardus Religiosis suis, ut
 magorem & fervorem in studio perfectionis semper vividum
 conservarent, ante omnia suavit, ut semper vocationis suæ,
 S 2 memores